

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΒΕΡΔΗ

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκδικάζεται ἡ φοβερά ὑπόθεσις τῆς δολοφονίας τοῦ ἀτυχοῦς δικηγόρου Ζωντανοῦ, πᾶς τις δὲ θὰ ἐνθυμῆται ἐκ τῶν γραφέντων τότε τὸ πρόσωπον ὅπερ διεδραμάτισεν ἡ σήμερον ὑφ' ἡμῶν εἰκονιζομένη. Βεβαίως τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ θέλει κορυφωθῇ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς δίκης καὶ διὰ τὸν τρόπον τοῦ φόνου καὶ διὰ τὸν τρόπον τῆς συγκαλύψεως τοῦ ἐγκλήματος. Ἡμεῖς θέλομεν προσπαθῆσαι ν' ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν εὐλογον ταύτην περιέργειαν παρέχοντας εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν πᾶν ὅ,τι εἶνε λόγου ἄξιον ἐν τῇ μελλούσῃ δίκῃ.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΣΑΚΚΗ

Ἀφιερῶνται εἰς τὸν ὑμνητὴν του κ. Ἀργίλλιον.

Ὁ Σάκης τὸ καλὸ παιδί καὶ τ' ἄγιο παληκάρι,
Ὁ μπιστικὸς τοῦ Θεοδώρη, τῆς Πύλου τὸ ξεφτέρι,
Πῶχει ἀμπέλι ἀτρόγητα, χωράφι μὲ τὰ στάχυα
Πῶχει τὴ γυνῶσι λιγοστή καὶ μακρὰ τὴ γλώσσα,

Ἐφίς προφῆς κτυπήθηκε μέσ' ἀτὴ Βουλῇ μονάχος
Μ' ὀδόντα λεδεντόπαιδα, μ' ὀδόντα παληκάρια·
Ἀγριεμένος τοὺς θεωρεῖ καὶ ἄγριεμένος κραίνει.

— Ἐλάτε δῶ, ρε βλάμηδες, ἐλάτε δῶ, χτυπάτε·
«Κι' ἂν εἶν' ὁ Σάκης μοναχὸς ἀσκήρια δὲν φηφαί,
«Κι' ἂν εἶν' ὁ Σάκης μοναχὸς ἔχει τὰ δυὸ τοῦ χέρια,
«Κι' ἂν ῥθοῦν ὅλα τῆς Ροῦμελῆς τὰ ξακουστὰ φουσάτα
«Καὶ τοῦ Μωρητῆ οἱ ρέμπλοι καὶ οἱ σταυραητοὶ τῆς Κρήτης,
«Κι' ἂν ἔρθῃ καὶ ὁ Ὀμὴρ πασσας μ' ἐξήντα δυὸ χιλιάδες
«Καὶ μ' ὅλους τοὺς Κορφιάταις τοῦ ὁ ξακουστὸς Σταμούλης
«Ἐἶνε καλὸς μονάχος τοῦ ὁ Σάκης καὶ τοὺς φάη
«Γιατ' ἔχει ἔυλο τίμιον καὶ δὲν τὸν πιάνει βάλι·
«Καὶ σὺν τὰ λόγια ἀπόσωσι, πετιέτ' ἄγριεμένος,
«Τινάζεται, φουρμανῶ, τεντόνει τὸ ρουθοῦνι
«Καὶ χύνεται ἀπάνω τοὺς σὺν λυσσαομένους σκύλους.
«Πεινῆντα δυὸ ἐσκότῳσι, σκλάβους τοὺς ἄλλους πῆρ
«Καὶ μόνο ἓνας γλύτωσι, καὶ ἐκείνος λαβωμένος.

Δὲν καὶ Χωτὸ